

[Hauch.]

Loven. Under Hensyn hertil skal jeg uden i øvrigt at komme ind paa Realiteterne i det store Jordlovsforslag og de Principper, der ligger deri, tillade mig ved Forhandlingens Slutning at foreslaa Sagen henvist til Behandling i et Udvalg. Vi har jo et Udvalg, som beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, og det vil være naturligt at henvise Lovforslaget dertil. Og for at give den højtærede Landbrugsminister Forstaaelsen af, at vi ønsker at arbejde hurtigt, kan jeg tilføje, at jeg allerede har taget Skridt til at sammenkalde det bestaaende Udvalg til et Møde, naar Mødet her i Tinget er sluttet. Jeg skal ikke undlade at udtale Haabet om, at det maa kunne lykkes i dette Udvalg ved en kort og energisk Behandling at bringe Sagen i en saadan Form, at Lovforslaget kan samle et Flertal i det høje Landsting.

Jensen (Aale): Der er vist ikke Grund til at komme ind paa nogen lang Debat om det foreliggende Lovforslag, navnlig ikke efter at den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) har talt, for man kan nok regne ud, hvordan Forholdet vil blive. Det, der her er Tale om, er en Fortsættelse af den Jordlovgivning, vi har haft i de sidste Aar under de forskellige Ministre. Derfor kan man vanskeligt tænke sig, at nogen skulde gaa imod et saadant Lovforslag. Man kan jo nok tænke sig Muligheden af, at naar der stilles Forslag om noget nyt, er der nogen, som ikke vil være med; det har vi jo ogsaa set. Men som Stillingen er i Rigsdagen for Tiden, har Ministeriet et Flertal i Folketinget bag sig, og det Mindretal, der findes i Folketinget, har et Flertal her i Landstinget mod Ministeriet bag sig. Flertallet i Folketinget har imidlertid Flertal i Befolkningen; derom kan der ikke være Tvivl. Det, der sker, hvis Lovforslaget forkastes, er jo ganske ejendommeligt. Jeg har gentagne Gange hørt den ærede Ordfører for Venstre sige til de forskellige Ministre, han har diskuteret med, at Ministrenes Opgave er at mægle mellem Tingene. Men der skal jo være Forhandlingsvillie paa begge Sider, ellers kan selv en dygtig Mægler ikke naa et Resultat. Vi ved, at det ærede Medlem og hans Parti, som Regel pligt-skyldigst støttet af det konservative Folkeparti, dikterede deres Villie, da de havde Flertal i Folketinget og i Landstinget. Det har de kunnet i et lille Aaremaal, og det har det ærede Medlem faaet saadan ind i Blodet, at han slet ikke kan komme bort fra det. Nu ved det ærede Medlem, at i Folketinget har hans Parti mistet Fler-

tallet, fordi Vælgerne syntes, at det daværende Flertal regerede forkert. Men det ærede Medlem kan slet ikke faa det ud af Blodet, at de to Partier fremtidig skal kunne diktere her i Landstinget. Man vil paa Grundlag af, at man i Kraft af en særlig Valgmaade har et knebent Flertal i dette høje Ting, bestemme ikke alene Udviklingen — for man kunde endda saa nogenlunde forstaa, at Landstinget vilde hindre nye Ting i at komme frem —, men man vil bestemme endnu mere. Men naar Landstingets Flertal, som ikke har Flertallet i det danske Vælgerfolk bag sig, gaar saa vidt, at det ikke en Gang vil være med til at fortsætte med det, vi hidtil har haft, saa gaar det for vidt. Jeg er ikke meget for at optræde som Spaamand, men jeg tror, at Udviklingen hidtil har vist — og den vil nok fortsat gaa i samme Retning —, at naar man slaar ind paa saa reaktionær en Vej, som det ærede Medlem og hans Parti sandsynligvis vil følge i denne Sag, vil det komme til at hævne sig paa Valgdagen. Vi staar her overfor Spørgsmaalet, om vi skal have Udstykningen fortsat, eller den skal standse, idet det ærede Medlem og hans Støtteparti muligvis kan hemme Regeringen i at faa det gennemført, som Regeringen gerne vilde, men selvfølgelig ikke kan paa- tvinge Regeringen, hvad Regeringen ikke vil have af det, det ærede Medlem foreslaar. Det er jo ikke noget nyt, der kræves her, men kun en Fortsættelse af, hvad man hidtil har haft, og hvis de to Partier eller et af dem ikke vil være med, bliver det dem, der faar Ansvaret, ganske særlig Venstre, ud fra den Betragtning, at Venstre har haft Regeringsmagten to Gange, siden Krigen sluttede, og at den daværende Landbrugsminister har administreret de Foranstaltninger, som her foreslaas fortsat, og at den højtærede nuværende Landbrugsminister har lovet fortsat at administrere paa akkurat samme Maade, som hans Forgænger gjorde. Dersom Udstykningen nu standser, fordi Venstre ikke vil fortsætte med det, dets eget Ministerium hidtil har arbejdet med, selv om der bliver administreret paa samme Maade som da, ligger Ansvaret fortrinsvis paa dette Parti; det ligger naturligvis ogsaa i nogen Maade paa det Parti, som støtter de Herrer, men det ligger fortrinsvis paa det Parti, som hidtil har administreret Lovene, og jeg hilser med Tilfredshed den Dag, da jeg skal møde det ærede Partis Medlemmer ude blandt Vælgerne.

Frøkjær: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, da han forelagde dette Lov-